

Друже Фидел или господине Кастро, Извините за овакав почетак нашег обраћања, али мало смо збуњени по питању тога како да Вас ословимо

Друже Фидел или господине Кастро,

Извините за овакав почетак нашег обраћања, али мало смо збуњени по питању тога како да Вас ословимо. У идеолошком погледу сте Друг, али кад видимо кога сте све од америчких, совјетских и осталих вођа надвладали и надживели, онда испаднете баш некако Господин. А и - ако ћемо право - није измишљен начин ословљавања за неког ко је дошао на власт када су рођени људи који сад имају 57 година. Сем да му кажеш Краљу или Царе, што је за комунисту, хм, па некако увредљиво. Тим пре што није ни далеко од истине.

У сваком случају, можда је греота што нисте поживели још мало. Јер да јесте, били би тема још једног традиционалног ритуалног предавања пикадо комплета са Вашом сликом уместо мете, а између два америчка председника. Сем тога, лепо би било и да смо могли да изговоримо "Кастро доживео Трампа у Белој кући". То је ретка прилика да реченица, за коју се мислило да може да буде изговорена само у научно-фантастичном филму, доживи своје надреално извођење у реалности. Наравно, и "Кастро доживео Хилари у Белој кући" би звучало истоврсно небулозно. Сад да будемо баш онако искрени и објективни, мртва је трка за који од та два случаја би Ваш одлазак са овог света био и правремен. Јер, неке ствари можда ипак не треба доживети.

Кад смо већ код теме тих председника и тих избора, онако успут да напоменемо да је Ваша смрт такође докинула и теоретску могућност сазнавања ко је победио на председничким изборима у Србији. Ви буквално живи нисте да то сазнате, а ми тренутно

фигуративно живи нисмо ни да сазнамо ко ће све бити кандидати за тај тежак, захтеван и одговоран посао. Који би, онако реално, боље било да се бира уз помоћ лото листића, а не уз помоћ гласачких. Па кад неког извучемо из бубња, да зна човек на истински начин каква га је срећа снашла да има кабинет, лимузину, путовања и остала уживања. А не да пар година живи у неоснованом уверењу да га се нешто пита. Оно кад си Кастро, али ниси Раул, знате о чему говоримо.

Но да се вратимо на тему Вашег одласка, те да се унапред испоизвињавамо због листе људи који ће изразити своје саучешће тим поводом. Порекло те појаве лежи у чињеници да се ми овде, већ дуги низ година и што због спољних што због унутрашњих разлога, налазимо на путу да постанемо Куба. Само што нисмо мала земља окружена морем, већ мала земља још мало и окружена Европском унијом и Атлантским пактом. Па у том смислу растамо људи који би да постану некакав Кастро, али по могућству без сиромаштва народа, руских бакета са нуклеарним главама и интервенције у Заливу свиња на својој територији. И без без поклона патентата, такође. Јер ми ни са ово мало покушаја не можемо да се изборимо. Штонога је оно рекло - где смо ми, а где су Кубанци...

Елем, било да смо антиамерички романтичари који би радо лупали, с опроштењем, туђим мачетама по шећерној трсци, било да смо антируски циници који би да лупају, с опроштењем, туђим санкцијама по удаљеном острву - некако мислимо да је овај свет од јуче за нијансу, па макар и црвену, другачији. Стиче се утисак да Вашим одласком нестане скоро последњи активни актер времена у коме су и демократије и диктатуре имале иза себе неку идеју и неко, бар почетно, веровање. Доба кад се оружје куповало

да би се долазило на власт, сменила је епоха у којој се долази на власт да би се продавало оружје. Тешко да је ико могао да предвиди да ће за тако кратко време да се пређе пут од онаквог Кастра до овакве кастрације. Па ћемо после да се чудимо изборним резултатима у овој гласачкој сезони, диљем света. Да сте живи, лако би нам Ви, друже, господине, краљу и царе Фиделе Кастро објаснили о чему се ради. Него нисте, па ћемо морати сами да доконавамо, док Ви јездите са Титом, Брежњевом, Хрушчовом, Лењином и Марксом у оном рају кога ваша идеологија дозвољава.

Хаста луего, Фидел. Видимо се, ако Бог да.

(Новости)